

A ...Törvényszék ... (....) ügyvéd által képviselt ... (....) felperesnek - a ... Ügyvédi Iroda (...., eljáró ügyvéd ...) által képviselt ... (....) alperes ellen tulajdonjog megállapítása iránt indult perében meghozta a következő

í t é l e t e t :

A törvényszék a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 257.870.- (Kettőszázötvenhétezer-nyolcszázhetven) forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 900.000.-(kilencszázezer) forint feljegyzett kereseti illetéket.

A perben ezt meghaladóan felmerült költséget a felperes viseli.

Az ítélet jogerőre emelkedését követően a törvényszék megkeresi a ... Járási Hivatal Járási Földhivatalát, hogy a ... ingatlan-nyilvántartásban ... hrsz. alatt felvett, természetben ... szám alatti, a.... hrsz. alatt felvett, természetben ... szám alatti, a hrsz. alatt felvett, természetben emelet szám alatti, a... hrsz. alatt felvett, természetben szám alatti, a ... hrsz. alatt felvett, természetben... emelet... szám alatti, és a ... hrsz. alatt felvett, természetben szám alatti ingatlanok vonatkozásában a ... Bíróság ...számú végzésével elrendelt perindítás tényének feljegyzését törölje az ingatlan-nyilvántartásból.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül a ... Ítéltáblához címzett, a ... Törvényszéken 3 példányban benyújtott fellebbezéssel lehet élni.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a ...Ítéltábla a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálja el, ha az kizárólag a perköltség viselésére, összegére, vagy az ítélet indoklására irányul. A felek kérelmére a bíróság tárgyalást tart.

A törvényszék tájékoztatja a feleket, hogy a fellebbezési idő lejártá előtt előterjesztett kérelmük alapján kérhetik, hogy a ... Ítéltábla fellebbezésüket tárgyaláson kívül bírálja el.

Az ítélet ellen a fellebbezést előterjesztő fél számára a ... Ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a perben a következő tényállást állapította meg:

A peres felek 1989. szeptember 2. napján kötöttek házasságot kb. egy évi ismeretség után. Házasságukból 1990. december 17. napján...utónevű gyermekük született. A peres felek házassága huzamos ideig jónak volt mondható, majd kapcsolatukban problémák jelentkeztek, melynek következtében 1998. novemberében megszakították az életközösséget és a felperes a közös kiskorú gyermekkel az utolsó közös lakóhelyüket képező ..., ... szám alatti ingatlanból ...költözött.

1998. november 17. napján a felperes jogi képviselő útján keresetlevelet nyújtott be a ... Városi

Bírósághoz, melyben az alperessel kötött házasságának a felbontását, a közös kiskorú gyermek nála történő elhelyezését, az alperes gyermektartásdíj fizetésére kötelezését, valamint a házastársi közös vagyon megosztását kérte az általa felsorolt ingatlanokra, ingóságokra és készpénzre (családi bankszámlán levő pénz, ... betéti jegyek) kiterjedően. A közös vagyon életközösség megszűnésének értékét 11.947.000.-forintban jelölte meg, s annak megosztását akként kérte, hogy a gyermek ingóságai kerüljenek a tulajdonába, míg ezt meghaladóan az összes ingóságot és ingatlant a bíróság adja az alperes tulajdonába és kötelezze az alperest 5.943.500.-forint értékkülönbséget megfizetésére. A felperes kérelmére a ...Városi Bíróság ...számú előzetesen végrehajtható végzésével a felperes 5.943.500.-forint igénye vonatkozásában az alperessel szemben biztosítási intézkedést rendelt el, s felhívta az önálló bírósági végrehajtót a felperes által megjelölt bankszámla, valamint ...betéti jegyek zár alá vételére.

A végzés ellen az alperes fellebbezést nyújtott be, melyben vitatta a felperes által megjelölt ingó és ingatlan vagyon értékét előadva, hogy a felperes, aki a család pénzügyeivel sohasem foglalkozott, számos körülménnyel nincsen tisztában. Ezt követően a peres felek 1998. december 29-én jogi képviselőik ellenjegyzése mellett szerződést kötöttek a „Házasság felbontásával összefüggő járulékos kérdések rendezésére és a vagyontöredék megszüntetésére irányuló megállapodás” elnevezéssel. A szerződés 7. pontjában foglaltak szerint a felek megállapodtak abban, hogy az alperes a felperes részére házastársi vagyontöredék megszüntetése címén 3.000.000.-forint készpénzt fizet meg a készpénzvagyon zárlatának feloldásával egyidejűleg.

Rögzítették azt is, hogy kéri a bíróságot, hogy a megjelölt betéti jegyeket adja a felperes tulajdonába azzal, hogy a követelés névértéken felüli részének (kamat) felvételére az alperest jogosítsa fel. Az alperes pedig külön nyilatkozással a felperes tulajdonába adja a ..., szám alatt levő lakás 1/2 részét.

A szerződés 8. pontjában a felek kijelentették, hogy a megállapodás 7. pontjában foglaltak teljesítését követően minden ingó- és ingatlan vagyonukat megosztottnak tekintik és egymással szemben házastársi vagyontöredék címén semmilyen további követelésük nincsen. A megállapodás utolsó bekezdésében foglaltak szerint a szerződést a felek hosszas megfontolás után minden kényszerből és befolyástól mentesen, mint akaratukkal mindenben megegyezőt jogi képviselőik jelentében és ellenjegyzése mellett írták alá.

Erre tekintettel a peres felek a házasság felbontását közös megegyezéssel kérték, egyben az alperes a biztosítási intézkedést elrendelő végzés elleni fellebbezését visszavonta.

A peres felek a bontóperben 1999. január 22. napján megtartott tárgyaláson személyes meghallgatásuk során akként nyilatkoztak, hogy az életközösséget 1998. novemberében megszakították, azonban megpróbálkoznak annak helyreállításával. Ennek érdekében a felperes ...visszaköltözött Ettől függetlenül ezen a tárgyaláson a peres felek egyezsége kötöttek a Csjt. 18. § (2) bekezdés a.) pontjában meghatározott kérdésekben. A vagyontöredék megszüntetése vonatkozásában egybehangzóan kijelentették, hogy a ...,, szám alatt található lakás megnevezésű ingatlan 1/2 részben képezi az alperes tulajdonát, míg az ingatlan 1/2 részben házastársi vagyontöredék megszüntetése címén a felperes tulajdonába kerül mindenféle ellenszolgáltatás nélkül. Az alperes kötelezettséget vállalt arra is, hogy házastársi vagyontöredék megszüntetése címén 1999. február 10. napjáig megfizet a felperes kezéhez egy összegben 3.000.000.-forint készpénzt. Kijelentették továbbá azt is, hogy ezzel az ingó és ingatlan vagyonukat megosztottnak tekintik és egymással szemben házastársi vagyontöredék címén semmilyen követelésük nincsen. A... Városi Bíróság számú végzésével a peres felek egyezségét a Pp. 148. § (2) bekezdése alapján jóváhagyta, mely végzés 1999. január 22. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Miután a peres felek az ezt követő három hónapon belül nem kérték az eljárás folytatását, a ... Városi Bíróság ... számú, 1999. május 17. napján jogerőre emelkedett végzésével a pert megszüntette.

1999. február 10. napján a peres felek szintén jogi képviselőik közreműködésével és ellenjegyzése mellett okirati formában rögzítették a felperes azon nyilatkozatát, miszerint elismeri, hogy a Városi Bíróság előttszám alatt folyamatban lévő házassági bontóperben az alperessel 1999. január 22. napján megkötött és a bíróság által jóváhagyott egyezség alapján az... szám alatti lakást $\frac{1}{2}$ részarányú tulajdonosként birtokba vette, valamint az elismervény aláírásával egyidejűleg az alperestől 3.000.000.-forint készpénzt átvett. A peres felek kijelentették az okiratban azt is, hogy egyezségük vagyonmegosztásra irányuló része a fentiek szerint maradéktalanul teljesült, így egymással szemben házastársi vagyonközösség megszüntetése címén semmilyen további követelésük nincs.

A felperes visszaköltözését követően a felek egy ideig a ... szám alatti ingatlanban éltek, majd miután a felperes az általa megkapott 3.000.000.-forint készpénzből az 1999. június 29-én kelt szerződéssel megvásárolta és felújította a ...I. emelet ... szám alatti lakást, ide költöztek, ezt követően pedig az alperes által vásárolt ..., ... szám alatti ingatlanba.

A felek tehát továbbra is egy lakásban, közös háztartásban (bár külön kasszán) éltek, együtt nevelték közös gyermeküket. Az alperes egyéni vállalkozóként dolgozott, ahová a felperes időszakosan volt bejelentve. 2005-ben a felperes is egyéni vállalkozó lett. A vállalkozás elindításához az alperestől kölcsönt kapott, váltó kiállítása mellett.

Az alperes 2000. és 2004. között 6 ingatlant vásárolt, amelyek 1/1 arányban a nevére kerültek bejegyzésre az ingatlan-nyilvántartásba. Így a ..., ...emelet ...szám alatti ingatlan 1.200.000.- forint vételárért 2000. május 16-án, a szám alatti ingatlan 850.000.- forint vételárért 2000. június 2-án, a szám alatti ingatlan 4.000.000.- forint vételárért 2001. március 2-án, a... szám alatti ingatlan 10.000.000.- forint vételárért 2001. augusztus 28-án, a ... szám alatti ingatlan 14.000.000.-forint vételárért 2004. augusztus 13-án és a emelet ...szám alatti ingatlan 4.000.000.-forint vételárért 2004. szeptember 21. napján 1/1 arányban vétel jogcímén került a tulajdonába.

Az alperes 2005. január 11. napján házasság felbontása iránti keresetet nyújtott be a felperessel szemben a ... Bírósághoz, melyhez csatolta a felperes 2005. január 4. napján kelt nyilatkozatát. Ebben a felperes előadta, hogy az alperessel kötött házasságát ő is fel kívánja bontani, az alperessel szemben semmiféle követelése nincs, miután a ... Városi Bíróság...-es számú végzésével a gyermekelhelyezésről és vagyonmegosztásról szóló egyezségüket jóváhagyta.

A ...Városi Bíróság a 2005. február 16. napján jogerőre emelkedett ...-as számú ítéletében a peres felek házasságát felbontotta. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a peres felek a házastársi életközösséget 1999. elején véglegesen megszakították, azóta különváltak élnek. Utalt arra, hogy a járulékos kérdésekben az 1999. január 22. napján megtartott tárgyaláson ...es sorszám alatt jogerős egyezséget kötöttek, s miután egyezően adták elő, hogy házasságuk végérvényesen is helyrehozhatatlanul megromlott, az életközösséget helyreállítani nem kívánják, továbbá igazolták azt is, hogy több, mint három éve különváltak élnek, a Csjt. 18. § (1) bekezdése és (2) bekezdés a) pontja alapján házasságukat felbontotta.

A felek azonban továbbra is egy lakásban éltek egészen 2008-ig, amikor is a felperes elköltözött.

Ezt követően a peres felek közösen értékesítették a közös tulajdonukat képező ..., szám, alagsor ajtószámú lakást a 2008. május 6-án kelt és 2008. május 29-én kötött adásvételi szerződéssel 5.500.000.-forint vételárért.

A ... Városi Bíróság a 2011. szeptember 9. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált ...-ös számú ítéletével az alperest bűnösnek mondta ki 1 rendbeli rongálás, 1 rendbeli garázdaság és 1 rendbeli volt házastárs sérelmére folytatólagosan elkövetett zaklatás vétségében. Az ítélet indokolásában foglaltak szerint az alperes 2009. január 9. napján a felperes tulajdonát képező gépkocsit megrongálta, illetve 2009. júniusától 2009. szeptemberéig terjedő időszakban volt házastársa mindennapi életébe önkényesen beavatkozott úgy, hogy rendszeresen telefonon, SMS-ben és személyesen is háborgatta volt feleségét.

A felperes módosított keresetében elsődlegesen a Csjt. 27. § (1) bekezdésére alapítottna a salgótarjáni ... helyrajzi számú, természetben ... szám alatti, a ... helyrajzi számú, természetben szám alatti, a.... helyrajzi számú, természetben emelet ... szám alatti, a ... helyrajzi számú, természetben alagsor szám alatti, a helyrajzi számú, természetben emelet...szám alatti, a ... helyrajzi számú, természetben szám alatti ingatlanok vonatkozásában annak megállapítását kérte, hogy az ingatlanok $\frac{1}{2}$ arányban a tulajdonát képezik. Kérte továbbá a közös tulajdon megszüntetését is elsősorban akként, hogy az ingatlanokon megszerzett tulajdoni hányadait a törvényszék adja az alperes tulajdonába 20.000.000.-forint megváltási ár megfizetése ellenében. Ennek hiányában az ingatlanokat természetben ossza meg oly módon, hogy azokból a...szám alatti, a,.... szám alatti és a emelet szám alatti ingatlan az ő kizárólagos tulajdonába, míg a többi ingatlan az alperes kizárólagos tulajdonába kerüljön. Másodlagosan a peres felek által 1998. december 29-én kötött, a „Házasság felbontásával összefüggő járulékos kérdések rendezésére és a vagyontársaság megszüntetésére irányuló megállapodás", valamint a ... Városi Bíróság ... számú végzésével jóváhagyott egyezség érvénytelenségének a megállapítását kérte színlelt, jó erkölcsbe ütközés, megtévesztés, jogellenes fenyegetés és feltűnő értékaránytalanság címén. Kérte egyúttal az érvénytelenség jogkövetkezményének az alkalmazását is oly módon, hogy a törvényszék állítsa helyre az eredeti állapotot és a házassági életközösség megszűnésének időpontjára (2005.) vetítetten számoljon el a felek között. Ennek megfelelően az általa megjelölt ingatlanok vonatkozásában $\frac{1}{2}$ arányú tulajdonjogának a megállapítását, és a közös tulajdon megszüntetését kérte a korábbiakban ismertetett módon.

Előadta, hogy az alperessel kötött házasságát a ... Városi Bíróság a 2005. február 16-án jogerőre emelkedett ...-as számú ítéletében bontotta fel. A vagyontársaság kérdésében a bíróság a közöttük 1998. december 29. napján létrejött vagyontársaság megszüntetésére irányuló megállapodást vette alapul, melyre vonatkozóan egyezséget is kötöttek. A szerződés névleg a házasság tervezett felbontása miatt az azzal kapcsolatos vagyoni kérdések rendezésére jött létre az akkori vagyoni viszonyok alapján. A szerződés aláírásakor azonban közöttük a házassági életközösség a rövid elköltözését követően már helyreállt. A szerződés aláírásakor tehát már nem a házasság felbontásáról, hanem annak helyreállításáról volt szó, így a szerződés célját tekintve sem felelt meg az abban foglaltaknak. Utalt arra, hogy a szerződés nem vagyoni jogi szerződés, mivel nem a jövőre nézve rendezte a felek közötti vagyoni viszonyait, hanem a vagyontársaságot szüntette meg az 1998-ban fennálló, általa ismert vagyoni helyzetnek megfelelően. Miután azonban a házasság felbontására még 7 évig nem került sor, a felek által megkötött szerződés, illetve egyezség is okafogyottá vált, hiszen a felek a házasság felbontása iránti pert nem folytatták, az megszüntetésre került. Mindemellett kifejtette azt is, hogy a szerződés felfüggesztő feltételt is tartalmazott, mivel azt mondta ki, hogy a házasság közelgő felbontására tekintettel kötik, a feltétel pedig, azaz a házasság felbontása nem következett be. Ugyanakkor azonban arra is hivatkozott, hogy a vagyontársaságot megszüntető szerződés teljesedésbe ment, s ezáltal megszűnt. A házassági

életközösség igen rövid megszakadása után a vagyoni viszonyaik rendezésére újabb szerződést kellett volna kötni, azonban erre, valamint a házasság felbontására nem került sor, így a szerződés helyébe a Csjt. 27. § (1) bekezdése szerinti törvényi vélelem lépett. Előadása szerint a házassági életközösség annak rövid tartamú megszakadását követően helyreállt a felek között, s vélelem szól amellett, hogy a házastársak visszautalják a közös vagyonba a már megosztásra került tárgyakat. Hangsúlyozta, hogy a szerződés, illetve egyezség szerinti vagyonmegosztás nem volt teljes körű, de nincs akadálya a megosztás során kimaradt vagyontárgyakkal kapcsolatos igényérvényesítésnek, e körben a házasság felbontása során született ítélet indokolása nem teremt ítélt dolgot.

A szerződés, illetve az egyezség érvénytelenségének megállapítására irányuló másodlagos kereseti kérelem körében a felperes az érvénytelenség megállapítását semmisségi és megtámadási okokra hivatkozva is kérte.

Álláspontja szerint a szerződés névleg, a házasság tervezett felbontása miatt született, azonban annak aláírásakor már szó sem volt a házasság felbontásáról, hiszen a házassági életközösséget már helyreállították, így mindkettejük részéről színlelt volt a szerződés, illetve egyezségkötés. Előadta, hogy a szerződés aláírására azzal az indokkal vette rá az alperes, hogy ha a házasságuk ismét megszakadna, legyen hol laknia. Az alperes a szerződéssel vélhetően azt kívánta elérni, hogy hasonló helyzetben ne kelljen a tényleges vagyoni helyzet alapján rendezni a vagyoni viszonyokat. A szerződés célját tekintve sem a házasság tényleges felbontásának szándékával került aláírásra, mivel az egyezség megkötését követően a házasság felbontására 7 évig nem is került sor, az alperes valódi akarata nem a házasság felbontására, hanem a vagyoni viszonyok számára kedvező rendelkezésére irányult. Az alperes továbbá kihasználta a jogban való járatlanságát és azzal akarta a bontókereset visszavonására rávenni, hogy írásban vállalt kötelezettséget arra, hogy ő is kap ingatlant és pénzt a közös vagyonból, ne csak az alperes nevén legyen minden. A szerződés az alperes számára egy esetleges vizsgálat szempontjából is jól jött, a megosztásnak pedig nem volt jelentősége, mert továbbra is együtt éltek.

A felperes álláspontja szerint a szerződés, illetve az egyezség nyilvánvalóan jó erkölcsbe ütközése miatt is érvénytelen, ugyanis a részére juttatott vagyonrész csupán a tényleges vagyon töredékét jelentette.

Ezen semmisségi okok mellett a felperes a továbbiakban megtámadási okokra is alapította az érvénytelenség megállapítására irányuló keresetét. Kifejtette, hogy a tényleges anyagi helyzetről nem volt tudomása, arra vonatkozóan az alperes megtévesztette, így a szerződés megkötésére az alperes által elé tárt és nem a tényleges vagyoni helyzetnek megfelelően került sor. Ennek alátámasztása érdekében hivatkozott az 1998-ban indult házassági bontóperben elrendelt biztosítási intézkedés ellen az alperes részéről benyújtott fellebbezésben foglaltakra. Miután a szerződés, illetve az egyezség megkötését követő másfél év alatt három ingatlant, majd a továbbiakban újabb ingatlanokat vásárolt az alperes, a megkötött szerződés, illetve egyezség a felperes álláspontja szerint objektíve aránytalan is, ugyanis ezen vásárlások vagyoni háttere vélhetően a szerződés, illetve egyezség megkötése előtt meglévő vagyonból származott. Végül arra is hivatkozott, hogy kényszer, jogellenes fenyegetés hatására írta alá a szerződést, illetve kötötte meg a perbeli egyezséget. E körben előadta, hogy az alperes már a ...való visszaköltözése során agresszíven viselkedett, ordítozott vele. Korábban is történt részéről bántalmazás, melynek igazolására csatolt egy 1996. április 19-én készült orvosi látleletet. Hivatkozott a ... Városi Bíróság előtt gyermektartásdíj felemelése iránt... szám alatt folyamatban volt perben a közös gyermek által tett előadásra, a ... Városi Bíróság ...-ös számú ítéletében foglaltakra. Állítása szerint kapcsolatuk fennállása alatt az alperes folyamatosan félelemben tartotta, ezért végleges elköltözéséig nem volt lehetősége igényének érvényesítésére. A megtámadási határidő megtartásával kapcsolatban a felperes kezdetben azt adta elő, hogy a keresetlevél benyújtása (2010. augusztus 9.) előtt nem sokkal korábban, 2010. június 2-át megelőzően pár nappal szerzett tudomást a perbeli ingatlanokról, amikor egy ismerőseivel történt beszélgetést követően bement a földhivatalba. Majd a későbbiekben

elismerte, hogy a ..., ... szám alatti ingatlanról, illetve a szám alatti ingatlanról már megvásárlásuk időpontjában tudomást szerzett.

Az alperes az egyezség érvénytelensége vonatkozásában előterjesztett kereset tekintetében a per megszüntetését kérte. A Pp. 148. § (4) bekezdésében foglaltakra utalással kifejtette, hogy a bíróság által jóváhagyott és jogerőssé vált egyezség a jogerős ítélettel azonos hatályú. A vagyontársi közösség megszüntetése tárgyában tehát a felek között jogerős döntés született, így a felperes ugyanazon jog érvényesítése iránt újabb keresetet nem indíthat, a jogerősen elbírált dolgot vitássá nem teheti, ezért a Pp. 157. §-ának a) pontja alapján, figyelemmel a Pp. 130. § (1) bekezdésének d) pontjában és a Pp. 229. §-ában foglaltakra, a per megszüntetésének van helye.

Az alperes permegszüntetésre irányuló kérelmét a törvényszék a 34. sorszám alatt meghozott végzésében elutasította, tekintettel arra, hogy a bírósági jóváhagyás a felek által kötött egyezség ügyleti jellegén nem változtat, a felek akaratnyilatkozatát tartalmazó egyezség polgári jogi alapon - megtevesztés, tévedés, stb. címén - önálló keresettel megtámadható.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a felperes keresetének az elutasítását kérte tekintettel arra, hogy az jogalapjában és összecszerúságában is megalapozatlan. Előadta, hogy házassági életközösségük 1998. novemberében megszakadt, s 1998. december 29. napján jogi képviselők bevonása és ellenjegyzése mellett az akkor folyamatban levő házassági bontóperben a felperessel valamennyi járulékos kérdésre kiterjedően megállapodást kötöttek, a házastársi vagyontársi közösséget megszüntették. Egyezségüket a ... Városi Bíróság jóváhagyta, melyet mindketten tudomásul vettek. Ezzel közöttük a vagyontársi közösség mindkettejük szándékának megfelelően megszűnt. A vagyontársi megosztás az egyezségnek megfelelően megtörtént, hiszen erre vonatkozóan a felperes a felek jogi képviselői által ellenjegyzett magán-okiratban elismerő nyilatkozatot tett. Ezt követően pedig ismételt vagyontársi közösség nem jött létre a felek között, a megosztás folytán hozzájuk kerülő vagyont nem utalták vissza a közös vagyontba. Utalt arra, hogy a Csjt. rendelkezései alapján a házassági kötelék fenntartása mellett is megszüntetheti a bíróság a vagyontársi közösséget bármelyik házastárs kérelme, vagy együttesen előterjesztett kérelem alapján. A perbeli esetben a felek megállapodása vezetett erre, tehát közös kérelem került előterjesztésre a vagyontársi közösség megszüntetése iránt. Ennek megfelelően a házassági kötelék fenntartása mellett az eljáró bíróság vagyontársi közösség megszüntetése címén adta a felperes tulajdonába a megállapodás szerinti vagyoni elemeket. Hivatkozott arra, hogy a gyermeknevelés terén, valamint a pénzügyi kérdésekben megnyilvánuló eltérő életfelfogásuk miatt ragaszkodott a vagyontársi közösség megszüntetéséhez, amelynek az a jogkövetkezménye, hogy a Csjt. 27. § (1) bekezdésének közös tulajdont eredményező vélelme a továbbiakban már nem érvényesülhet. Mindkét fél saját szerzése az illető házastárs különvagyontba kerül, ezért a vagyontársi közösség megszüntetését követően szerzett ingatlanok az ő különvagyont gyarapították. Utalt arra is, hogy a vagyontársi közösség hiányán túlmenően a házastársi életközösség egyéb elemei sem álltak fenn közöttük, így nem vehetett részt a gyermek nevelésében, szexuális életet sem éltek, együvé tartozásuknak semmilyen egyéb megnyilvánulása nem volt. Hangsúlyozta, hogy a vagyontársi megosztás megtörténte vonatkozó elismervényben, de a korábbi szerződésben és egyezségben is kijelentették, hogy egymással szemben házastársi vagyontársi közösség megszüntetése címén semmilyen további követelésük nincs. Ezen kijelentését a felperes a ... Városi Bíróság felé tett, 2005. január 4-én kelt nyilatkozatában megerősítette, annak ismeretében, hogy a perbeli ingatlanok jó részének megszerzéséről tudomása volt.

A felperes a 2005-ben indult bontóperben az álláspontja szerint rendezetlen igényei elszámolását kérhette volna, melyre azonban nem került sor. Arra is hivatkozott, hogy a felperes ezen bontóperi eljárásban készült ...-as számú jegyzőkönyvben elismerő nyilatkozatot tett arra nézve, hogy a házastársi vagyontársi közösséget nem állították helyre 1999. és 2005. között.

A perbeli ingatlanok anyagi forrásával kapcsolatosan az alperes végleges nyilatkozatában azt adta elő, hogy arra a házasság megkötése előtt bűncselekményből szerzett jövedelme, illetve a közös vagyon megosztása során nála maradt vagyon nyújtott fedezetet, a házasság alatt nem keletkezett olyan jövedelem, amely lehetővé tette volna a perbeli ingatlanok megvételét.

A szerződés érvénytelenségének megállapításával kapcsolatos kereseti kérelem tekintetében a következőkre hivatkozott. A színlelt ségre vonatkozóan előterjesztett felperesi nyilatkozat álláspontja szerint értékelhetetlen, hiszen a szerződés a felperes állításával szemben nem névleg keletkezett, mindkettejük szándéka a vagyontársaság megszüntetésére irányult. A felperes nem adta magyarázatát annak, hogy a színlelt szerződéssel milyen más szerződést kívántak volna leplezni, illetve amennyiben a felperes egyoldalúan színlelt, (ami egyébként teljesen kizárt, mivel biztosítási intézkedést kezdeményezett követelése biztosítása érdekében, és ő alkudta ki a megállapodást) az közömbös a szerződés érvényessége szempontjából. Az is kizárt, hogy egyik fél sem akart volna szerződéses nyilatkozatot tenni, hiszen a teljes bizonyító erejű magánokiraton túl bírói egyezségbe, ezáltal közokiratba is foglalták megállapodásukat, melyet következetesen betartottak és az elszámolás a felek között a megállapodásban írtak szerint megtörtént. Álláspontja szerint a jó erkölcsbe ütközés tekintetében a felperes nem jelölte meg az annak alapjául szolgáló tényeket, ezért erre külön nyilatkozatot nem tett.

A megtévesztés kapcsán előadta, hogy a szerződés, illetve egyezség megkötésekor a felek jogi képviselővel jártak el, a felperes teljes mértékben tisztában volt a vagyoni helyzettel, s az ügylet objektíve értékaránytalan sem lehetett, figyelemmel arra, hogy a még meg nem levő vagyontárgyak, ingatlanok nem képezhették értékaránytalanság alapját. Egyébként a felperes maga nyilatkozott úgy, hogy vagyontárgy készült, a közös vagyon a felperes akaratának megfelelően megosztásra került, így a megállapodás nem lehet objektíve értékaránytalan. Jogellenes fenyegetés pedig a részéről nem történt, annak megvalósulását a felperes nem bizonyította. A megállapodást azt követően kötötték meg, hogy a felperes a vele szemben indított eljárásokkal nyomást gyakorolt rá.

A megtámadási okok vonatkozásában hivatkozott arra is, hogy a Ptk. 236. § (1) bekezdésében írt megtámadási határidő eltelt, de a felperesi igény abban az esetben sem lenne érvényesíthető, ha a felperes a határidő nyugvására, vagy megszakadására vonatkozó nyilatkozatot tenne, ugyanis a 2005. január 4. napján keltezett és a... Városi Bíróság felé előterjesztett nyilatkozatában a korábbi szerződési nyilatkozatát megerősítette, melynek folytán a Ptk. 236. § (4) bekezdése értelmében a megtámadási joga megszűnt.

A felperes tulajdonjogának megállapítása esetére ellenezte a közös tulajdon megszüntetésére irányuló elsődleges felperesi kérelmet, miután a Ptk. 148. § (1) bekezdése szerint a közös tulajdon tárgyát elsődlegesen természetben kell megosztani. Előadta, hogy mivel nem lakik az ingatlanokban, nem egyezik bele, hogy az ingatlanok megváltási ár megfizetése mellett a tulajdonába kerüljenek, egyébként megváltási képességgel sem rendelkeznek. Előadta azt is, hogy amennyiben természetbeni megosztásra kerülne sor, kéri az ingatlanokon végzett különvagyoni beruházásai elszámolását.

A törvényszék a perben személyesen meghallgatta a peres feleket, okirati bizonyítékokat szerzett be, továbbá tanúbizonyítási eljárást fogatosított, melynek során meghallgatta a felek által bejelentett tanúkat, így ..., ..., ..., ..., ..., ..., a peres felek közös gyermekét ... és az alperes testvérét, ...

A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján a törvényszék megállapította, hogy a felperes keresete az alábbiak szerint alaptalan.

A Csjt. 27. § (1) bekezdése szerint a házasság megkötésével a házastársak között a házassági életközösség idejére házastársi vagyontársaság keletkezik. Ennek megfelelően a házastársak osztatlan közös tulajdona mindaz, amit a házassági életközösség ideje alatt akár együttesen, akár külön-külön szereztek, kivéve azt, ami valamelyik házastárs különvagyonához tartozik. Közös vagyon a különvagyonnak az a haszna is, amely a házassági életközösség fennállása alatt keletkezett, levonva ebből a vagyonkezelés és fenntartás költségeit.

A Csjt. 31. § (2) bekezdése kimondja, hogy a házassági életközösség megszűnésekor a vagyontársaság véget ér és bármelyik házastárs követelheti a közös vagyon megosztását. Ennek során igényelni lehet a közös vagyomból a különvagyonba, illetőleg a különvagyonból a közös vagyonba történt beruházások, továbbá a kezelési és fenntartási költségek megtérítését is. Nincs helye megtérítésnek, ha a kiadás a lemondás szándékával történt. A közös életvitel körében elhasznált, vagy felélt különvagyon megtérítésének csak különösen indokolt esetben van helye.

A Ptk. 207. § (6) bekezdése szerint a színlelt szerződés semmis, ha pedig az más szerződést leplez, a szerződést a leplezett szerződés alapján kell megítélni.

A Ptk. 200. § (2) bekezdése értelmében semmis a szerződés akkor is, ha nyilvánvalóan a jó-erkölcsbe ütközik.

A Ptk. 234. § (1) bekezdése szerint a semmis szerződés érvénytelenségére - ha a törvény kivételt nem tesz - bárki határidő nélkül hivatkozhat. A semmisség megállapításához külön eljárásra nincs szükség.

A Ptk. 210. § (4) bekezdése kimondja, hogy akit a másik fél megtévesztéssel, vagy jogellenes fenyegetéssel vett rá a szerződés megkötésére, a szerződési nyilatkozatot megtámadhatja. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha a megtévesztés, vagy a fenyegetés harmadik személy részéről történt, és erről a másik fél tudott, vagy tudnia kellett.

A Ptk. 201. § (2) bekezdése szerint, ha a szolgáltatás és ellenszolgáltatás között anélkül, hogy az egyik felet az ajándékozás szándéka vezetné, a szerződés megkötésének időpontjában feltűnően nagy az értékkülönbség, a sérelmet szenvedő fél a szerződést megtámadhatja.

A Ptk. 236. § (1) bekezdése értelmében a megtámadást egy éven belül írásban kell a másik féllel közölni, majd a közlés eredménytelensége esetében haladéktalanul a bíróság előtt érvényesíteni.

A (2) bekezdés szerint a megtámadási határidő megkezdődik

- a) a tévedés, megtévesztés felismerésekor
- b) jogellenes fenyegetés esetében a kényszerhelyzet megszűntekor
- c) a felek szolgáltatásainak feltűnő aránytalansága esetén a sérelmet szenvedő fél teljesítésekor - részletekben történő teljesítésnél az első teljesítéskor - illetve, ha ő a teljesítéskor kényszerhelyzetben volt, ennek megszűntekor.

A (4) bekezdés kimondja, hogy a megtámadás joga megszűnik, ha a megtámadásra jogosult a megtámadási határidő megnyílta után a szerződést írásban megerősíti, vagy a megtámadásról egyébként írásban lemond.

A perben nem vitás tény, hogy a peres felek között a házassági kötelék az 1989. szeptember 2. napján történt házasságkötéstől, annak jogerős felbontásáig, azaz 2005. február 16. napjáig fennállott. 1998. novemberében azonban a felek az életközösséget megszakították, s a felperes által kezdeményezett bontóperi eljárás során 1998. december 29. napján ügyvéd által ellenjegyzett teljes bizonyító erejű magánokirati formában megállapodást kötöttek a Csjt. 18. § (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott kérdések, valamint a házastársi vagyontársaság megszüntetése, megosztása tárgyában. Ezt követően ezen kérdésekben 1999. január 22. napján megtartott tárgyaláson egyezséget kötöttek, melyet a bíróság végzésével jóváhagyott.

A közös vagyon megosztása az egyezségnek megfelelően megtörtént, ennek tényét az 1999. február 10-én szintén ügyvéd által ellenjegyzett magánokirati formában rögzített elismervény tanúsítja, az abban foglaltak megvalósulását a felperes is elismerte.

Miután a peres felek között a vagyontársaság megosztása tárgyában peren kívüli szerződés, illetve perbeli egyezség is létrejött, a törvényszék álláspontja szerint a felperes keresetében meghatározott sorrendiségtől eltérően elsősorban azt kellett vizsgálni, hogy a szerződés, illetve egyezség a felperes által megjelölt okok alapján érvénytelennek minősül-e. Amennyiben ugyanis az érvénytelenség fennáll, a szerződés nem alkalmas a felek által célzott joghatás elérésére, s az érvénytelenség jogkövetkezményeként a bíróság a szerződés rendelkezéseinek a figyelmen kívül hagyásával a jogszabályoknak megfelelően dönt a vagyontársaság tárgyában.

Ennek megfelelően a törvényszék a felperes által megjelölt egyes érvénytelenségi okokat az alábbiak szerint vizsgálta.

Színlelt szerződésnek az a szerződés minősül, amelynek megkötését mindkét fél színleli, de egyik fél sem akar valójában szerződési nyilatkozatot tenni, illetve nyilatkozatától eltérően más tartalommal kíván szerződést kötni.

A perbeli esetben a felperes azt állította, hogy a szerződés csak elnevezése szerint jött létre a házasság felbontásával kapcsolatos vagyoni kérdések rendezésére, annak aláírásakor már nem a házasság felbontásáról, hanem annak helyreállításáról volt szó. Az alperes a szerződéssel azt kívánta elérni, hogy hasonló helyzetben ne kelljen a tényleges vagyoni helyzet alapján rendezni a vagyoni viszonyokat, illetve ha a házasság ismét megszakad, a felperesnek is lesz hová mennie.

Tény, hogy a szerződés, illetve egyezség megkötésekor a peres felek között a házassági bontóper folyamatban volt, s bár mindketten kifejezték azon szándékukat, hogy megpróbálják az életközösséget helyreállítani, a szerződést, illetve az egyezséget ettől függetlenül megkötötték. Az alperes kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a pénzügyi problémák miatt mindenképpen szándékában állt a vagyontársaság felszámolása, míg a felperes előadta, hogy a megállapodás részben az ő érdekeit is szolgálta: "Nekem is jó volt részben ezen megállapodások aláírása, hiszen amikor ... együtt éltünk az alperessel, akkor közös néven volt egy ingatlanunk, majd az alperes mindent a saját nevére íratott, és én arra gondoltam, hogy ha esetleg ismét el kellene költözni, akkor ne kelljen 260 km-t utazni". (22. számú tárgyalási jegyzőkönyv 9. oldal 3. bekezdés)

Mindez tehát kizárja azt, hogy a szerződő felek színlelték volna a szerződéskötést. Az pedig, hogy a feleket milyen rejtett indok vezette a szerződéskötésnél, a szerződés érvényessége szempontjából közömbös. (Ptk. 207. § (5) bek)

A felperes arra is hivatkozott, hogy a vagyoni viszonyok rendezése a szerződésben, illetve egyezségben nyilvánvalóan a jó erkölcsbe ütközően történt, mivel a részére juttatott vagyonrész a tényleges vagyon töredékét jelentette.

A „jó erkölcs” olyan jogi kategória, amely a társadalom általános erkölcsi értékítéletét fejezi ki. A

szerződés jó erkölcsbe ütközése megállapítása során nem a szerződő fél egyéni érdeksérelmét, hanem azt kell vizsgálni, hogy maga a jogügylet társadalmilag elítélendő-e. (BH. 2000/12/539)

A perben lefolytatott bizonyítási eljárás alapján azonban nem volt megállapítható, hogy a szerződéssel, illetve egyezséggel megosztott vagyon körén túlmenően olyan mértékű közös vagyona lett volna a peres feleknek, melyre figyelemmel a megosztás folytán a felperes csak a vagyon töredékéhez jutott. A szerződés, illetve az egyezés részletes vagyonmérleget ugyan nem tartalmaz, de annak megkötését vagyonleltár készítése előzte meg, mely a keresetlevélben feltüntetésre került. A szerződés, illetve az egyezés ezzel szemben már csupán a megosztás végeredményét rögzíti, de önmagában az egyes vagyontárgyak tételes felsorolásának hiánya nem jelenti azt, hogy a vagyonmegosztásnál azokat nem vették volna figyelembe, hiszen a felek kijelentették, hogy a vagyontársaságot az ingó, ingatlan vagyonra kiterjedően megosztottnak tekintik, és egymással szemben további követelésük nincs. Így nem állapítható meg, hogy a felek megállapodása a jó erkölcsbe ütközne.

A megtámadási okok között hivatkozott a felperes arra, hogy a tényleges vagyoni helyzetükről tudomása nem volt, azt az alperes előle eltitkolta. A valós vagyoni viszonyokat illetően az alperes megtevesztette, így írta alá a számára anyagilag hátrányos, objektíve értékaránytalan szerződést. Keresetlevelében arra utalt, hogy az ingatlanok a házasság fennállása alatt keletkezett közös vagyont képező pénzből származtak, mely jelentős részben már a szerződés megkötésekor is megvolt, csak azt az alperes eltitkolta. Az alperes későbbi jövedelme ugyanis nem nyújtott alapot ennyi ingatlan megszerzésére.

A semmisségi okokkal szemben megtámadási okok esetén vizsgálni kell azt is, hogy a megtámadásra az arra jogosult részéről határidőben került-e sor.

Az alperes hivatkozott arra, hogy a felperes a Ptk. 236. § (1) bekezdésében írt megtámadási határidőt elmulasztotta egyébként pedig a Ptk. 236. § (4) bekezdése értelmében az általa 2005. január 4-én a Salgótarjáni Városi Bíróság felé intézett nyilatkozattal megtámadási joga meg is szűnt.

A törvényszék álláspontja szerint a Ptk. 236. § -ában foglaltak alapján a megtámadási határidő betartása szempontjából azt kellett vizsgálni, hogy a felperes mikor került abba a helyzetbe, hogy tudomást szerezhetett arról a tényről, miszerint a tényleges vagyoni helyzet a szerződés, illetve egyezés megkötésekor esetlegesen eltért az általa ismert és megosztásra került vagyoni köről.

A felperes kezdetben azt adta elő, hogy a perbeli ingatlanok létéről csupán 2010-ben, a keresetlevél benyújtását közvetlenül megelőzően szerzett tudomást, majd a peres eljárás folyamán két ingatlanról is elismerte, hogy azokról már a megvételük időpontjában tudomást szerzett.

Ennek megfelelően a felperes tudomással bírt arról, hogy a ..., emelet szám alatti ingatlan 2000. évben, míg a ..., szám alatti ingatlan 2001. évben az alperes tulajdonába került. Ehhez képest a felperes csupán 2010-ben terjesztett elő keresetét, tehát a megtámadásra nyitvaálló határidőt elmulasztotta.

Megjegyzni továbbá a törvényszék, hogy a felperes egyébként a perben azt sem bizonyította, hogy a szerződés, illetve egyezés megkötésének időpontjában a közös vagyon jóval nagyobb volt annál, mint amelyre a megosztás kiterjedt, s így az feltűnően aránytalan volt.

Végül a felperes arra is hivatkozott, hogy a szerződést, illetve az egyezséget jogellenes fenyegetés hatására írta alá.

A Ptk. 210. § (4) bekezdésében írt jogellenes fenyegetés megvalósulását minden esetben a konkrét

szerződési helyzetben kell vizsgálni. A fenyegetésnek olyan súlyúnak kell lennie, hogy az önmagában is alkalmas legyen a tényleges szerződési akarat megváltoztatására.

A felperes ennek kapcsán előadta, hogy az alperes a ... való visszaköltözése során agresszív magatartást tanúsított, ordítozott vele. Korábban pedig többször is bántalmazta. Ennek igazolására csatolt egy 1996. április 19-én kelt orvosi látleletet. Hivatkozott arra is, hogy az alperes folyamatosan félelemben tartotta, bántalmazta, melyet a közös gyermek vallomása is alátámaszt, illetve elköltözését követően 2009-ben is történt zaklatás a részéről, amelyet a ... Városi Bíróság büntető ítélete bizonyít.

A törvényszék álláspontja szerint ezen felperesi hivatkozások nem bizonyítják azt, hogy konkrétan a megkötött szerződéssel, illetve az egyezséggel kapcsolatban az alperes jogellenes fenyegetést tanúsított volna. Ennek megállapítására a korábbi keltezésű látlelet, illetve a későbbi időszakra vonatkozóan keletkezett büntető bírósági ítélet nem alkalmas.

A felperes azon állítása pedig, hogy az alperes folyamatosan félelemben tartotta volna, illetve gátolta volna az akaratának megfelelő magatartás tanúsításában, a perben szintén nem nyert bizonyítást, bár kétségtelen, hogy a felek kapcsolata nem volt felhőtlen, s időnként bántalmazások is előfordultak.

A folyamatos félelemben tartás bizonyítottságának hiányában a törvényszék a megtámadási határidő nyugvására vonatkozó felperesi előadást sem tudta elfogadni.

Mindezekre tekintettel a törvényszék a felperes által a szerződés, illetve egyezség érvénytelenségének megállapítása iránti keresetet elutasította.

A törvényszék álláspontja szerint tehát a peres felek házastársi közös vagyonának megosztása tárgyában kötött szerződés, illetve egyezség érvényesen és hatályosan létrejött.

A szerződés, illetve az egyezség érvényességét nem érinti az, hogy a későbbiekben a házasság felbontására nem került sor. A felperes által hivatkozott okafogyottság a közös vagyon megosztását tartalmazó megállapodás érvénytelenségét nem eredményezi.

A felperes állításával szemben a szerződés, illetve az egyezség a Ptk. 228. § (1) bekezdése szerinti felfüggesztő feltételt sem tartalmazott. A felek a szerződés hatályának beálltát megállapodásukban nem tették függővé a házasság felbontásától.

A felperes arra is hivatkozott, hogy a bírói gyakorlat szerint nincs akadálya annak, hogy a közös vagyon megosztása során kihagyott vagyontárgyakról, illetve rendezetlenül hagyott igényekről utóbb döntsön a bíróság, azonban a perbeli esetben az ingatlanok a szerződés, illetve az egyezség megkötésekor még nem voltak meg. Az ingatlanok fedezetét képező, megosztásra nem került közös készpénzvagyon meglétét pedig a felperes nem bizonyította.

Miután tehát a házastársi közös vagyon megosztása vonatkozásában a peres felek között érvényes és hatályos megállapodás jött létre, melynek teljesítése is megtörtént, a továbbiakban a törvényszék azt vizsgálta, hogy a felek a házassági életközösséget, valamint vagyonközösséget visszaállították-e, illetve a megosztás folytán nekik jutó vagyont visszautalták-e a közös vagyonba.

Az 1998-ban indult bontóperi eljárás során 1999. január 22-én megtartott tárgyaláson a peres felek egyöntetűen úgy nyilatkoztak, hogy a megpróbálkoznak a házassági életközösség helyreállításával. Ennek érdekében a felperes visszaköltözött az alpereshez. Egybehangzóan adták elő a peres felek azt, hogy a közös gyermek érdekében együtt maradtak, nem kérték a házasság felbontását, közös lakásban és háztartásban éltek 2008-ig, a felperes elköltözéséig.

Eltérően nyilatkoztak azonban a felek az életközösség, illetve a vagyonközösség helyreállítását

illetően. A felperes állítása szerint visszaköltözését követően együttélésük a korábbiaknak megfelelően folytatódott, a házastársi kapcsolat és a vagyonszövetség is helyreállt közöttük. Előadta ugyanakkor, hogy közös kassza nem volt, illetve előfordult olyan eset, hogy az alperestől pénzt kapott kölcsön, váltót íratott vele alá. A befolyt jövedelemből közösen gazdálkodtak és közösen nevelték gyermeküket is. Előadta a felperes azt is, hogy a vagyonszövetség folytán neki jutó vagyon visszautalásra került a házastársi közös vagyonba oly módon, hogy a 3.000.000.-forint készpénz jelentős részét közösen felélték, továbbá abból 1999. június 29-én 900.000.-forint vételárért megvásárolta a... .. emelet szám alatti ingatlant, amit felújított, és amelyben két-három évig együtt éltek. Ezt követően pedig az ingatlant bérbe adták, amelyért a bérleti díjat az alperes szedte. Vásárolt továbbá egy ... autót 70.000.-forintért, melyet felújított. Az autót az alperes az öccsének adta a ... úti ház felújításának munkadíja fejében, aki azt pár hónap múlva összetörte. A későbbiekben nyilatkozatát azzal egészítette ki, hogy a fennmaradó pénzt lekötötte, a kamatot pedig az alperes kapta meg. Előadta továbbá a felperes, hogy a... sori ingatlan a házasság megszűnése után került értékesítésre, a befolyt vételárral külön gazdálkodott. A közös tulajdonba került szám alatti ingatlant pedig 2008-ban közösen értékesítették, annak vételára nem került visszautalásra a közös vagyonba, miután akkor már nem éltek együtt az alperessel.

Az alperes álláspontja szerint ugyanakkor az érzelmi kapcsolat fennállása ellenére a vagyonszövetséget nem állították helyre, közös gazdálkodást nem folytattak, közös kassza nem volt közöttük. A házasság életközösség egyéb elemei sem valósultak meg, így nem vehetett részt a gyermek nevelésében, nem éltek szexuális életet, együvé tartozásuknak semmilyen egyéb megnyilvánulása nem volt. A házastársi közös vagyon megosztását követően közöttük a Csjt. 27. § (1) bekezdése szerinti vélelem nem érvényesülhetett, különvagyonon rendszerben gazdálkodtak, így az általa megszerzett ingatlanok is a különvagyonát képezik. A felperes semmit sem utalt vissza a közös vagyonba, miután ismételtelen nem létesítettek vagyonszövetséget. Az általa megvásárolt lakást bérbe nem adta, azt a felperes saját maga hasznosította. A... típusú gépjárművet a felperes maga adta át a testvérének azzal, hogy a vételárat részletekben megfizeti. Az autóval nem rendelkezhetett, hiszen annak kizárólagos tulajdonosa a felperes volt.

A törvényszék e körben a felek indítványára tanúbizonyítást folytatott le, illetve értékelte a peres felek személyes nyilatkozatait és az általuk becsatolt okirati bizonyítékokat.

A törvényszék által meghallgatott tanúk közül a peres felek közötti házassági élet-, illetve vagyonszövetség vonatkozásában ..., ..., és ... tanúk értékelhető vallomást nem tettek. Itt jegyzi meg a törvényszék, hogy a felperes képviselője útján hivatkozott arra, hogy az alperes az általa tanúként bejelentett személyeket, nevezetesen ... és ...befolyásolni kívánta. ... elismerte, hogy a tárgyalást megelőzően az alperes telefonon felhívta, azonban tagadta, hogy az alperes ekkor megfenyegette volna. ... tanú előadta, hogy személyesen és telefonon sem kereste meg az alperes a perben való tanúskodásával összefüggésben, továbbá ezzel kapcsolatban fenyegető e-mailt sem kapott.... tanú egyébként az ügyben nem tett vallomást elfoglaltsága miatt.

Az alperessel baráti viszonyban álló ..., valamint testvére ... tanúvallomásában az alperes által előadottakat támasztották alá, vagyis azt, hogy a vagyonszövetséget követően a felek között a vagyonszövetség nem állt helyre, külön gazdálkodtak.

A törvényszék tanúként hallgatta meg a peres felek közös gyermekét ...is. A tanú elmondta, hogy az 1998-as válást követően a szülei ugyanúgy együtt éltek, mint korábban, azonban arról nem tudott beszámolni, hogy a pénzt hogyan kezelték, illetve hogy a vagyonszövetségi viszonyok hogyan alakultak a felek között.

A felperes okirati bizonyítékként hivatkozott a ... ügyvédnőhöz intézett, 2009. október 2-án kelt levélben foglaltakra, amelyben az alperes akként nyilatkozott a felperes által indított rokonsági per kapcsán, hogy „a tartásdíj megfizetésére akkor nem került sor, mert gyermekem és a volt feleségem továbbra is velem, azaz az én háztartásomban éltek 2008. június hóig.”

A felperes álláspontja szerint, ha a vagyontársaság nem állt volna helyre közöttük, nyilvánvalóan kérte volna a megállapodásban meghatározott tartásdíj megfizetését.

A törvényszék a bizonyítékok mérlegelése alapján megállapította, hogy a házastársi közös vagyon megosztását követően a peres felek között a házassági vagyontársaság nem állt helyre annak ellenére, hogy a felek a házassági kötelezetket fenntartották, s egy lakásban, közös háztartásban éltek.

A felperes állítását az általa hivatkozott levél sem bizonyítja, figyelemmel arra, hogy az alperes a gyermek saját háztartásában történő természetbeni tartásáról a vagyontársaság fennállásának hiányában is gondoskodhatott. A felperes a vagyonmegosztás folytán kapott 3.000.000.-forint készpénzből a saját nevére ingatlant vásárolt, melyet felújíttatott. Azt bizonyítani nem tudta, hogy az ingatlant az alperessel bérbeadás útján közösen hasznosították, illetve hogy a bérleti díj az alpereshez folyt be. A fennmaradó készpénz vonatkozásában sem bizonyította azon állítását, hogy a lekötött pénz kamata az alpereshez került volna. Azon ingatlant pedig, amelyben a vagyonmegosztás folytán $\frac{1}{2}$ arányban tulajdonjogot szerzett, az alperessel közösen értékesítették 2008-ban. Mindezekből pedig az következik, hogy a felperes sem kívánta felszámolni a közös vagyon megosztottságát. A felek elkülönülten gazdálkodtak, melyet a közös kassza hiánya és a felperes által elismert azon tény is alátámaszt, hogy az alperestől váltóra kapott kölcsönt.

Miután tehát a peres felek között a vagyontársaság nem állt helyre, az alperes által a vagyonmegosztást követően megszerzett ingatlanok a különvagyonát képezik. Megjegyzi a törvényszék, hogy a peres felek indítványára beszerezte az 1989-2005. években keletkezett adóbevallásaikat. Ezekből kitűnően az 1999. és 2005. évek közötti időszakban nem rendelkeztek olyan jövedelemmel, amelyből az ingatlanok megvásárlását finanszírozni tudták volna, de ilyen jövedelem a korábbi adóbevallásokban sem szerepel. Ezért nem tekinthető bizonyítottnak azon felperesi állítás, hogy az ingatlanok forrásául akár az 1998-as megállapodást megelőzően, akár azt követően meglévő közös vagyoni pénz szolgált. Az alperes végig következetesen különvagyonára hivatkozott az ingatlanok kapcsán, s bár azok fedezetének forrása nem nyert kétséget kizáró bizonyítást, annak a fent kifejtettek alapján jelentősége nem volt.

Mindezekre tekintettel a törvényszék a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a felperes keresetét elutasította.

A felperes pervesztes lett, ezért a törvényszék a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perkölségének a megfizetésére, mely az alperes jogi képviselétével összefüggésben felmerült és a 32/2003 (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel megállapított, áfával növelt összegű ügyvédi munkadíjból és 3.870.- forint alperes által előlegezett tanúdíjból áll. Köteles továbbá a felperes az illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett kereseti illeték állam javára történő megfizetésére a rendelkező részben írtak szerint, valamint viseli az általa előlegezett 4.060.-forint tanúdíjat.

A fellebbezés lehetősége a Pp. 233. § (1) bekezdésén alapul.

...., 2014. május 20. napján

Dr. ... sk.
bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő